

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2550/2521

นายชด มัญจิน โจทก์ นางยุบล มัญจิน จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1500

ย่อ / หลักกฎหมาย

ภริยาทิ้งร้างสามีไปอยู่ที่อื่นเกิน 1 ปี สามีฟ้องหย่าได้

คำพิพากษา

ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาให้โจทก์จำเลยหย่าขาดจากสามีภริยากัน จำเลยฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยข้อกฎหมายว่า "โจทก์นำสืบว่า โจทก์จดทะเบียนสมรสอยู่กับจำเลยเมื่อ วันที่ 4 พฤศจิกายน 2498 ได้อยู่กินด้วยกันตลอดมา และโยกย้ายตามโจทก์ซึ่งทำงานของการรถไฟ ไปมีภูมิลำเนาในที่ต่าง ๆ ครั้นสุดท้ายเมื่อ พ.ศ. 2512 โจทก์ย้ายมาประจำที่สถานีรถไฟบางซื่อ มี ภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่ 44/24 หมู่ที่ 2 แขวงลาดยาว เขตบางเขนกรุงเทพมหานคร วันที่ 27 เมษายน 2517 จำเลยชนของในบ้านไปหมด และไปเข้าบ้านอยู่กับนางจินดาพี่สาวจำเลย โจทก์ ขอให้จำเลยกลับไปอยู่ด้วยแต่จำเลยไม่ยอมกลับ เมื่อโจทก์ไปตามจำเลยอีก ก็ทราบว่าจำเลยไปอยู่ที่อื่นหลังจากนั้น 4-5 เดือน โจทก์จึงทราบว่าจำเลยไปอยู่บ้านเลขที่ 99/1104 ซอย 39 ถนนสุทธิสาร โจทก์จึงไปขอให้จำเลยกลับ จำเลยก็ไม่ยอมกลับ โจทก์จึงไปอยู่กับจำเลยราว 2 เดือน โจทก์เป็นห่วงบ้านจึงกลับมาอยู่ที่บ้าน โจทก์ไปหาจำเลยเมื่อใด จำเลยไม่หวงห้าม แต่แสดงความไม่พอใจ ไม่อยากให้โจทก์อยู่ด้วย วันที่ 27 สิงหาคม 2517 จำเลยย้ายไปอยู่ที่อื่นอีก 3 เดือน แล้วไปอยู่ทางบางนา หลังตลาดอุดมสุข โจทก์ไปตาม แต่ไม่พบ เพราะจำเลยย้ายไปอยู่ที่อื่นต่อไปอีก จึงนำคดีมาฟ้อง จำเลยอ้างเอกสารสำเนาทะเบียนบ้านหมายเลข 1 เป็นพยาน แล้วแถลงไม่สืบพยานต่อไป พิเคราะห์แล้ว ปัญหาที่จะวินิจฉัยมีว่าจำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์ไปเกินกว่าหนึ่งปีหรือไม่ คดีได้ความดังกล่าว เห็นว่าจำเลยเป็นฝ่ายชนของออกจากบ้านโจทก์แยกไปอยู่ที่อื่น เมื่อโจทก์ตามไปหาจนพบ และขอให้จำเลยกลับไปอยู่กินกับโจทก์ จำเลยไม่ยอมกลับไป ได้ย้ายที่อยู่หลบหนีไปอยู่ที่อื่นเพื่อไม่ให้โจทก์ตามไปพบ และไปอยู่ด้วย และคอยหลบหนีอยู่เช่นนี้เรื่อย ๆ ไปเป็นที่เห็นได้ว่า จำเลยไม่ต้องการอยู่กินกับโจทก์ฉันทันสามีภริยา จึงฟังได้ว่าจำเลยจงใจละทิ้งร้างโจทก์ผู้เป็นสามีไปเกินกว่าหนึ่งปีแล้ว" พิพากษายืน

องค์คณะ

เฟื่องขจิต รัศมิภุติ · สมชัย ทรัพย์วณิช · ชลุดม สวัสดิ์ทัต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2550/2521>